

nogle af de Privilegier, der findes i den, burde falde bort; men at udvide Privilegierne forekommer mig ganske irrationelt og i Strid med Tendensen baade her hjemme og andre Steder.

Ordføreren for Forslagsstillerne (J. P. Jensen): Det Eksempel, den højtærede Justitsminister nævnte paa, at en Apoteker ikke var blevet anerkendt som privilegeret Kreditor, er ganske overordentlig søgt. Forslag om at frage dem, der nu har en privilegeret Stilling, denne vil jeg ikke stille, da jeg ikke tror, man kan opnaa noget Resultat derved. Paa den anden Side kan jeg ikke se andet end, at naar Dyr læger har en Pligt til at træde til, der svarer nogenlunde til Lægers, og samtidig har en Pligt i Henhold til Anordningen af 1917 til at købe deres Medicinalvarer paa det privilegerede Apotek og betale dem der, saa var det ikke urimeligt, om Dyr lægerne paa det her behandlede Omraade blev ligestillet med de to Kategorier. Hvorvidt andre Institutioner eller Forretninger skulde tages med og altsaa ogsaa have en privilegeret Stilling i dette Tilfælde, skal jeg ikke udtale mig om. Efter den højtærede Justitsministers Udtalelse er det givet, at det ikke bliver under den nuværende Justitsminister, Loven vil blive ændret i den Retning.

Kirk: Partiet Venstre er enigt med den højtærede Justitsminister i de Betragtninger, han fremsatte. Det er i det hele taget lidt vanskeligt at udtale sig om dette Lovforslag, det kommer som en Spurv i Tranedans, mens andre store Lovforslag er paa Trapperne, og det er ikke saa let at beskyde en saadan Spurv med Kanoner. Men ellers kan jeg sige, at jeg maa mene, at dette Lovforslag fra først til sidst ikke egner sig til at fremmes, i alt Fald ikke for Tiden. For det første synes det at være nedskrevet lidt hurtigt, idet de, der omtales i Konkursloven, nemlig Apotekere, Læger, Barberer o. s. v., alle sammen nævnes i Fler-tal, medens der i dette Lovforslag staar: Dyr lægen. Saa en Ændring maatte der i alt Fald foretages. I øvrigt vil jeg sige, at jeg ikke kan indse, at der foreligger nogen fuld Aarsagernes Lighed mellem Læger og Dyr læger. Lægen skal ifølge en meget gammel Forordning være pligtig til ikke nogen fattig nødlidende sin Hjælp at vægre eller forsage, som det hedder. Under de Omstændigheder er det rimeligt, at de til Gengæld har Fortrinsret i Konkursboer. Men i øvrigt tror jeg, at den Bestemmelse i

nogen Grad har mistet sin Betydning, efterhaanden som Sygekasserne er kommet op. Den juridiske Pligt, som Dyr lægerne har, og til hvilken der henvises i Bemærkningerne, omtales i Loven af 14. April 1920, men angaar kun smitsomme Svdomme; og jeg ved ikke rettere end, at Dyr lægerne i alle disse Tilfælde faar Vederlag for deres Virksomhed. Men der er i det hele taget ikke fuldt Aarsagernes Lighed. Der kan naturligvis være Tilfælde, hvor det vilde være urimeligt, om en Dyr læge vilde vægre sig ved at tage ud og se til et sygt Kreatur; men hvis Sygdommen strækker sig over længere Tid, kan der virkelig komme Lejligheder; hvor paa-gældende maa lade det Dyr nedslaa eller maa sælge det, hvad enten det nu sælges frit for skjulte Fejl eller ikke. Man er ganske anderledes stillet, naar det drejer sig om Sygdom i ens Familie. Og saa kan jeg tilføje, at skal vi røre ved Konkurslovgivningen, vil forskellige andre Spørgsmaal nødvendigvis frembyde sig til Undersøgelse. Jeg tror derfor slet ikke, det vil blive saa let, selv om man vil kunne sympatisere med Tanken i Lovforslaget, at naa til Ende med Behandlingen. Jeg tror i øvrigt, at man langt snarere, hvis man skulde ændre, maatte gaa den Vej, som den højtærede Justitsminister antydede; at man helt stryger den Fortrinsret, som er hjemlet i Konkursloven for visse erhvervsdrivende. Det kan vel heller ikke være anderledes end, at baade Læger og Dyr læger ved Beregning af deres Takster tager en lille Risikopræmie, idet de maa gaa ud fra, at de ved enkelte Lejligheder maa lide Tab.

Jeg tror ikke, Lovforslaget vil faa synderlig praktisk Betydning. Jeg har selv været Herredsfuldmægtig i en Landjurisdiktion i over 20 Aar og har opgjort talrige insolvente Dødsboer, men jeg mindes ikke noget Tilfælde, hvor en Dyr læge har lidt Tab. Jeg vilde derfor anse det for det bedste, om Lovforslaget blev taget tilbage, og om det saa maaske igen kom frem paa et senere Tidspunkt.

Pürschel: Det forekommer mig, at det Krav, der her er rejst fra Dyr lægernes Side om at blive ligestillet med Barberer og Vaagekoner i deres Krav med Hensyn til Sygehjælp, i og for sig ikke er helt urimeligt. Men det kan ikke nægtes, at naar man betragter Sagen lidt nærmere, maa man være lidt betænkelig ved Lovforslaget. Konkursordenen er et af de faa faste Punkter, vi har tilbage i Tilværelsen, ellers ligger egentlig alt paa Tingets Bord her, vor Hærordning, vor Kirkeordning og